

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବହୁତ ବଡ଼ (ଷ୍ଟିମର) ନୌକାରେ ବସିଛ, ତୁମେ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି କୂର୍ବର ସାଗରକୁ ଯାଉଛ, ତୁମର ଲଙ୍ଗର ଏଠାରୁ ଉଠି ସାରିଛି ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିଶେଷ କେଉଁ କଥାରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅକା ଲାଗୁଛି ? ଅକା ଲାଗିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ପିଲାମାନେ ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ହିଁ ଅକିଆଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଅକା ଲାଗିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା ସଙ୍ଗଦୋଷ । ଏଭଳି ସଙ୍ଗ ମିଳିଯାଉଛି ଯାହାକି ବାବାଙ୍କର ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । କଥାରେ କୁହାଯାଏ ସୁସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ, କୁସଙ୍ଗ ରୁଡ଼ାଇଥାଏ । ସଙ୍ଗଦୋଷରେ ପତି ଯଦି ଷ୍ଟିମରରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ ତେବେ ମାୟା କଷ୍ଟରା ଖାଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରୁଛନ୍ତି— ପିଲେ, ସମର୍ଥ ବାବାଙ୍କର ହାତ କେବେହେଲେ ଛାଡ଼ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ମାତା ଓ ମାତା....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହାକୁ ମଧୁସ୍ଥ ମହାମନ୍ତ୍ରର କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତା ମନ୍ତ୍ରର ଜପ କରୁଛି । ମୋ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଲା ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ମୋତେ କୌଣସି ଜଟିଳକୁ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ, ଏହା ମୋର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଟେ । ତେଣୁ କର୍ମ କରିବା, ନ କରିବା ଏହା ତ ମୋ ହାତରେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜଞ୍ଜନ ନଥିବା କାରଣରୁ ଦ୍ୱାର-ଦ୍ୱାର ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ମଧୁସ୍ଥ ଅଛି— ଜଣେ ରାଣୀଙ୍କର ବେକରେ ସୁନ୍ଦର ହାରଟିଏ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସିଏ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଲାଗିଲା ଯେ ମୋର ହାର ହଜିଗଲା, ତେଣୁ ସିଏ ବାହାରେ ଖୋଜୁଥିଲେ । ପୁଣି କେହି ଜଣେ କହିଲା ଯେ—ହାର ତ ତୁମ ଗଳାରେ ଅଛି । ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାର-ଦ୍ୱାର ଘୁରି ବୁଲୁଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ମନରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ଆସିବ, କିନ୍ତୁ ମନ-ରୁଦ୍ଧି ତ’ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କଥା କହୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଆତ୍ମା ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ରୁହ । ଏହି ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଇଲେ ମଧୁସ୍ଥ କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଶାନ୍ତିରେ ବସାଅ, ଯୋଗ କରାଅ । ଏଭଳି କହିବା ମଧୁସ୍ଥ ଭୁଲ୍ । ଜଣେ ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ କହୁଛି ଯେ ମୋତେ ଶାନ୍ତିରେ ବସାଅ । ଆରେ, କ’ଣ ତୁମର ସ୍ୱାଧୀନତା ଶାନ୍ତ ନୁହେଁ ? ତୁମେ କ’ଣ ନିଜେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ବସିପାରିବ ନାହିଁ ? ଚାଲିବା ବୁଲିବା ଭିତରେ ତୁମେ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ କାହିଁକି ସ୍ଥିତ ରହୁ ନାହିଁ ? ଯେପରିକି ସନ୍ତ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବା ବାବା ନ ମିଳିଛନ୍ତି ସେପରିକି ସ୍ୱାଧୀନତାରେ କେହି ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ ତେଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଅଶାନ୍ତ ଦେଶରେ ତୁମର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତ ଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ତ ଘରେ ଘରେ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଘରେ ଘରେ ଆଲୋକ ଥିବ । ଏଠାରେ ତ’ ଅନ୍ଧକାର ଭରି ରହିଛି ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଧୋକା ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏଠାରେ ଘରେ ଘରେ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଥିବାରୁ ଦୀପ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ରାବଣର ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ରାବଣ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରାଯିବ । ଏଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଥିବାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ରାବଣର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ହେଉଛି । ଯାହାର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଶେଷ ହେବ । ଭାରତକୁ ପୁଣି ଥରେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାର୍ଯ୍ୟ ମିଳିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ମିଳିବ । ବେହରା ବାବା ବେହରା ରାଜଧାନୀର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସୁଖର ବରଦା ଦେଉଛି, ବାକି ଆଉ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ କେହି ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ଅଳ୍ପ ସମୟର, କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସୁଖ ଦେଉଛି ଯେ ପୁଣି କେବେ ଦୁଃଖ ହେବ ହିଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏକମାତ୍ର ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଅମୃତବେଳାରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧୁସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠିଥାନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ତ’ କିଏ କାହା ମତରେ, କିଏ କାହା ମତରେ କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସକାଳୁ ଉଠି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଭକ୍ତମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ମଧୁସ୍ଥ ପକାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ବି କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ କିଛି ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ନା ଦିନେ ସେମାନେ ତୁମର ମିତ୍ର ହୋଇଯିବେ । କହିବେ ଏକଥା ତ’ ସମୁଦ୍ରଶୃଙ୍ଗ ଠିକ୍ । ଲଗାତରତୁ ସର୍ବବିଶ୍ୱାସୀ କହିବା ଅର୍ଥ ନିଜର ତଥା ଭାରତର ଭେଳା ରୁଡ଼ାଇବା । ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା-- ବାବା ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ରୂପକ

ଲହୁଣୀ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୁତ୍ରର (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଙ୍କର) ନାମ ଗୀତାରେ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରୂପୀ ଲହୁଣୀ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ । ତେବେ ବାବାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପିଲାଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ଅନର୍ଥ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆର ଭଗବାନ ତ କୃଷ୍ଣ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରାବଣର ମତ ଦୃଢ଼ାରା ନିଜକୁ ନିଜେ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ନାଉରିଆ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ନୌକା, ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ନା- ମୋର ଜୀବନରୂପୀ ନୌକାକୁ ପାର କରିଦିଅ । ଏବେ ତୁମେ ବଡ଼ ଷ୍ଟିମରରେ ବସିଛ । ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ବେଦାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଷ୍ଟିମର (ଜାହାଜ) କଥା ରହିଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର କଥା ହିଁ ଲେଖାଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ତ୍ରୀ ଷ୍ଟିମରରେ ବସି ଆଉ ପାରିବୁ ନାହିଁ । ବିଷୟ ସାଗରରୁ ଅମୃତର ସାଗର ଅଥବା କ୍ଷୀରସାଗରକୁ ଯାଉଛ । ଯେପରି ଲଣ୍ଡନରେ ବିପଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଲୁଣୀ ଚାନେଲ (ଡୁଇଟି ସମୁଦ୍ରକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳପଥ) କୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ଷ୍ଟିମରକୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ' ପୁଣି ନରକରୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବିଷୟ ସାଗର ହିଁ ଲୁଣୀ ସାଗର ସଦୃଶ ଅଟେ । ତୁମେ ବଡ଼ ଷ୍ଟିମରରେ ବସିଛ । ତୁମର ଲଙ୍ଗର ଉଠିଯାଇଛି, ଏବେ ତୁମର ଯିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆରପାରିକୁ ଯାଉଛ । ଷ୍ଟିମର ଯାଇ ପୁଣି ବନ୍ଦରରେ ଲାଗିଥାଏ । ସେଠାରେ କେହି ଓହ୍ଲାଇଥାନ୍ତି ତ' ପୁଣି କେହି ଚଢ଼ିଥାନ୍ତି । କେହି ଯଦି ଖାଇବା ପିଇବା ପାଇଁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ରହିଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ଏକ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରଚନା ହୋଇଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବହୁଳ ମହାରାଜା ବୋଲି ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଇଏ ଷ୍ଟିମରରେ କପ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଷ୍ଟିମର ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ଯଦି କେହି ଓହ୍ଲାଇଗଲେ ତେବେ ମାୟା ଅଜଗର ବସି ରହିଛି । ସିଏ ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାସ କରି ଯାଉଛି । ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଗତବୁଦ୍ଧି ନୁହଁନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନେ ମଝି ଦରିଆରେ ପଡ଼ି ଯାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛ— ପକ୍ଷୀ ମରିଗଲେ ପୁଣି ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନଙ୍କର ଦଳ ଆସି ତାକୁ ଉଠାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଫିକାର ରୂପୀ ଭୂତ ଏକଦମ କଞ୍ଚା ଗିଳି ଦେଉଛି । ଏହା ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ କାହାଣୀ ଲେଖାଯାଇଛି । ଧରିନିଅ କେହି ଏହି ଷ୍ଟିମରରେ ବସିଛନ୍ତି— ଗନ୍ଧାରେଣ୍ଡି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି, ନିଜର ଫଟୋ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଥାନ୍ତି, ପୁଣି ଯଦି ସମ୍ପର୍କଦୋଷରେ ଆସି ଖରାପ ହେଲେ ତେବେ ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ିଦେଇଥାନ୍ତି, ଯଦି ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ତେବେ ମାୟା ରୂପୀ ଅସୁର ଧରି ନେଇଯିବ । ଏହିପରି ବହୁତ ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ହାତ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି— ଏହାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧର ଭୂତ ଅଥବା ମୋହର ଭୂତ ବଶୀଭୂତ କରିଦେଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ତ ତୁମକୁ ନଷ୍ଟମୋହା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଜଣେଙ୍କଠାରେ ହିଁ ମୋହ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୋହନତ । ମୋହର ଜଞ୍ଜିରରେ ସମସ୍ତେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଜଣେଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି କରିବାକୁ ବସିଲେ ବୁଦ୍ଧି ଧନ୍ଦା ଆତକୁ ଅଥବା ଘର ଆତକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସେହିପରି ହେଉଛି । ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ତୁମର ପିଲାଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡ଼ିବ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କଥା ମନେ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଜଞ୍ଜିରରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ହଟାଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଯଦି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା ତେବେ ଅନ୍ତ କାଳେ ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସମରଣ କରେ... ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯେପରି ଶିବବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏହି ଅବସ୍ଥା ପକ୍ଷୀ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ— ତେଣୁ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ଆମେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମାଲିକ ହେବୁ । ତୁମକୁ ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଲଫ୍ ଏବଂ ବେ କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଅଲଫ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲା, ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦଶାହୀ । ଆତ୍ମା ତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଟୀକା ଲଗାଉଛନ୍ତି କେହି ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଉଛନ୍ତି, କେହି ଲମ୍ବା ତଳକ ଲଗାଉଛନ୍ତି ତ କେହି ମୁକ୍ତ ସଦୃଶ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ପୁଣି ଛୋଟ ଷ୍ଟାର ଅଥବା ହୀରା ଲଗାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆତ୍ମା ତାରକା ସମାନ ଅଟେ । ଏହି ଆତ୍ମା ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଗୁଣମାନ ରେକରତ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ନିରନ୍ତର ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ସବୁଥିରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଅ । ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତରର ପାପ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ବିନା ଏହି ପାପ ଉତ୍ସ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ରହିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହେବାର ବରଷା ମିଳୁଛି । ଯଦି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ତେବେ ବାକି ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର! ଯଦି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଥିବ, ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିବ ତେବେ ବି ମଜା ଆସିବ ନାହିଁ । ଧନ ଥାଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମଜା ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମିଳିବ । ପୁଣି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଲେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଧନ ମିଳିବ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ଏହିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଇଛୁ । ଏବେ ସବୁକିଛି ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ, ତେଣୁ ଏଥିରେ କାହିଁକି ମନ ଲଗାଇବୁ ? ମନ ତାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ଯିଏକି ନୂଆ ଦୁନିଆର ବାଦଶାହୀ ଦେବେ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି-- କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶରୀରକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଅଶରୀରୀ ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ଶରୀର ତୁମକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ଏହି କଥା ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ସାଜନ ଆମକୁ ଆରପାରିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ବାକି ଆଉ ସମସ୍ତେ ବିଷୟ ସାଗରରେ ବୁଡ଼ାଇବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ବିଷୟ ସାଗରରୁ ପାରି କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ନାଉରିଆ, ବଗିଚାର ମାଲିକ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ତୁମକୁ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ କରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ

ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ସଞ୍ଚାରରେ ତୁମେ କେବେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖହରତା, ସୁକକରତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ହର-ହର ମହାଦେବ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନା । ଏକାମାତ୍ର ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ଏହିପରି କୁହାଯାଉଛି । ଶିବ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବାବା ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପଦତି ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ଦରକାର ନା, ଏଥିରେ ସାହାସ ଦରକାର । ଯେତେବେଳେ ମନେ ପକାଇ-ପକାଇ ଥକିଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଚାଲିବା ହିଁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଭଳି ସତ୍ତା ମିଳିଯାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ସତ୍ତା ଉଦ୍ଧାର କରେ, କୁସତ୍ତା ବୁଡ଼ାଇଥାଏ । ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ କୁସତ୍ତା ହିଁ ମିଳିବେ । ତୁମର ନିଶା ଉଡ଼ିଯିବ । କେହି-କେହି କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ତ ଜାଦୁ ଅଛି ଯାହାକି ତୁମଠାରେ ଲାଗିଯିବ । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷା ତ ବହୁତ ଆସିବ । ଏହିପରି ତ' ବହୁତ ଅଛନ୍ତି— ୧୦ ବର୍ଷ ରହି ମଧ୍ୟ ପୁଣି ସତ୍ତାଦୋଷରେ ଆସିଯାଇଥାନ୍ତି । ଯଦି କର୍ମରୂପୀ ପାଦ ଶ୍ରୀମତ ବାହାରକୁ ଗଲା ତେବେ ମାୟା କଷ୍ଟରା ଖାଇଯିବ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଆମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସଞ୍ଚାରର ସମ୍ପଦତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମିଳୁଛି । ତଥାପି ବି ମାୟାର ବହୁତ ବଡ଼ ତୋଫାନ ଆସୁଛି, କାହିଁକି ନା ଏହା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ । ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ତ ଅଧାକଳ୍ପ ଚାଲୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ରାବଣକୁ ନିର୍ମାଣର ଉଦ୍ଧାର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ କୃତ୍ରିମ ସୁଖ ଅଟେ । ପୁରକୃତ ସୁଖ ତ ସୁଖଧାମରେ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ବାକି ନରକର ସୁଖ କାକି ବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅରଥାତ୍ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ସଞ୍ଚାରରେ ତ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହିଛି । ତୁମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏହି ମୁଷ୍ଟିଯୁଦ୍ଧରେ କେତେବେଳେ ମାୟା ବିଦ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ତ କେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ରାତି ଦିନ ଚାଲୁଛି । ତେଣୁ ଉସାଦତ୍ତ ହାତକୁ ସର୍ବଦା ଧରିଥିବା ଉଚିତ୍ । ସର୍ବଗତିମାନ ଉସାଦ ତ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ହାତ ଛାଡ଼ିଦେବ ତେବେ ସର୍ବଗତିମାନ ବାବା ମଧ୍ୟ କ'ଣ କରିବେ ? ଯଦି ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ତେବେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଗଲ । ଷ୍ଟିମର କଥା ଗାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏବେ ଷ୍ଟିମର ସଞ୍ଚାର ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛି । ବାକି ଆଉ ଅଳ୍ପ ଦିନ । ବୈକୁଣ୍ଠ ତ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତ ବାରାମ୍ବାର ବୈକୁଣ୍ଠର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭରୁ ବହୁତ ଦେଖୁଥିଲ । ସେହିପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ଥିବେ, ସାହାସର ସହିତ ବାବାଙ୍କ ହାତ ଧରିଥିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏସବୁ ଦେଖିବେ । କନ୍ୟାମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିବେ— ଯେ ବାବା, ଲଏ ଦାସୀ, ଲଏ ଅମ୍ବୁକ । ପୁଣି ଅବଶୋଷ କରିବେ ଯେ— ମୁଁ ଦାସୀ ହୋଇଗଲି । ଯଦି ପରିଶ୍ରମ ନ କରିବେ ତେବେ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ? ପୁଣି ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ । ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତକାର କରିଛ । ଗୀତ ଅଛି ନା— ଯୋ ହମନେ ଦେଖା.... ତେଣୁ ଯେତିକି-ଯେତିକି ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ବାବା ସବୁ କଥା କହି ଚାଲିବେ ତେବେ ଆଉ ପାଠପଢ଼ା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହିବେ ଯେ ତୁମକୁ କେତେ ବୁଝାଇଲି, ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବାରୁ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ହେଲା, ଏବେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମକୁ ଏହି ପଦ ହିଁ ମିଳିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ମାତା-ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । କେତେକ କୁପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି ନା । ଏମାନେ ମାୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ହଜିରାଣ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିବେ, ପଦ ବି ଭରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସବୁ ପ୍ରକାର ଦଣ୍ଡର ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ କନ୍ୟାମାନେ କରିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଆସୁରୀ ସତ୍ତା ଏବଂ ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୀ ସତ୍ତା ରହିଛି । ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ଜଣାନଥିଲା ? ବିନାଶ ସମୟରେ ବହୁତ ଚିନ୍ତା-ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିବେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତକାର କରିବ । ମିରୁଆ ମୌତ ମଲୁକା ଶିକାର... ଏହିପରି ତୁମେ ନୃତ୍ୟ କରିଚାଲିବ । ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ବିନାଶ ପରେ ଆମର ମହଲ କିପରି ତିଆରି ହେଉଛି । ଯିଏ ବସ୍ତି ଥିବେ ସେମାନେ ସବୁ ଦେଖିବେ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ଛାତପତ୍ର ଦେଲେ ତେବେ ଏସବୁ କ'ଣ ଦେଖିପାରିବ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ଆସି ମିଳିଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନମ୍ବରବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ସମର୍ଥ ବାବାଙ୍କର ହାତ ଧରିବାକୁ ହେବ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ମନ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ଯୋଗରେ ବସିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସତ୍ତାଦୋଷରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । କୁସତ୍ତାରେ ପଡ଼ି କେବେ ବି ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ସେବାରେ ସଦା ସର୍ବଦା ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ସହଜଯୋଗର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ଜୀବନ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜଯୋଗୀ ଭବର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ଏହା ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନମର ପ୍ରଥମ ବରଦାନ । ଏହି ବରଦାନକୁ ବୁଝି ଦ୍ଵାରା ସଦା ସର୍ବଦା ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରଖିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବରଦାନକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରିବା । ତେବେ ଏହି ବରଦାନକୁ ସଦାବେଳେ ସ୍ଥାୟୀ ରଖିବାର ସହଜ ବିଧି ହେଲା— ଏହାକୁ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବାରେ ଲଗାଇବା । ତେବେ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହିଁ ସହଜ ଯୋଗୀ

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବରଦାନକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।
ନିଜର ମସ୍ତକର ମଣି ଦ୍ଵାରା ନିଜର ସ୍ଵରୂପ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମକୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇବା ହିଁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହେବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****